

Tauriaisten sukujuhlan muistoja 29 - 30.6.2019 Paltamosta

Juhani Tauriainen,
Sukuseuran puheenjohtaja 2016-2019

Tauriaiset kokoontuivat 29.-30.6.2019 sukujuhlaansa ja - vuosikokoukseen Kainuun Opiston tiloissa Paltamossa. Tavoitteitamme oli tuoreuttaa ystävien ja tuttujen kuulumiset ajan tasalle ja keskustella sukuseuran toiminnan jatkosta ja tulevista toimintamuodoista. Monet tulivat paikalle pitkästä matkasta eri puolilta Suomea, kaukaisimmat Ruotsista. Joukossa oli muutama ensikertalainenkin, mutta valtaosa osallistujista oli vanhoja tuttuja aikaisempien sukutapaamisten vuosilta. Sukujuhla ja kokous järjestettiin 15. kerran, kun Seuran 46- vuotisen toiminnan aikana näitä tapahtumia on järjestetty yleensä kolmen vuoden välein.

Seuran puheenjohtaja Juhani Tauriainen pohti avaussanoissaan tilaisuuden teemaa "Tauriaiset ja henkinen luovuus" korostaen sitä, että "henkisen luovuuden" ymmärtäminen vain taiteellisena luovuutena kuten musiikkina, runoutena, kirjallisuutena tai kuvataiteena on kapeaa tulkintaa luovuudesta. On hyvin perusteltua puhua myös "arjen luovuudesta", josta Tauriaisten suvunkin pitkä historia tarjoaa lukuisia esimerkkejä. Luovuutta, kekseliäisyyttä, innostusta ja rohkeutta vaadittiin karun luonnon asettamista vaatimuksista ja elämän ehdoista selviytymisessä. Ajatusta, uuden ideointia, suunnittelua ja käden taitoja tarvittiin ravinnon hankinnassa ja valmistuksessa, työkalujen ja vaatteiden teossa, asumusten rakentamisessa ja henkisen kasvun juurille, luku- ja kirjoitustaidon hallintaan pyrittäessä. Kaikessa tässä Tauriaisten sitkeä suku on pärjännyt siinä, missä heidän kanssaihmisensä, jotka hankkivat leipänsä luonnosta ja lopulta voittivat monta sen asettamaa kasvun ja kehityksen rajoitetta.

Enimmillään Kainuun Opiston juhlasalissa oli n. 60 sukumme ystävää ja aktiivista jäsentä. Tilaisuuden järjestelyistä vastasi normaaliin tapaan hallitus. Se oli saanut avukseen joukon sukumme luovia ja lahjakkaita henkilöitä, jotka loihdivat kuultavaksemme useita musiikki- ja runoesityksiä. Erityiskiitokset ansaitsevat tilaisuuden musiikkiohjelmasta vastanneet Hannu Tauriainen, Soili Luukkonen flyygeli ja viulu soittiminaan sekä Sanelma Tauriainen ja Kalle Moilanen runon, yksinlaulun ja huuliharpun soinnuin. Hannu Tauriainen tarjosi meille myös näytteen työstään taiteen kouluttajana ja taiteilijana soittaen sarjan Selim Palmgrenin ja Oscar Petersonin pianoteoksia sekä scherzo-osan tulossa olevasta omasta musiikkiteoksestaan. Kuulijoiden kommentteista päätellen taiteilijan flyygelin sointi sai kuulijoiden ihonkin värjäjämaan. He saivat meidät myös yhteislauluun, joka raikui juhlasalissa komeasti. Yhdessä lauletuin maakuntalauluin pyrimme kunnioittamaan esi-isiemme elämäntyötä kolmen maakunnan, Kainuun, Koillismaan ja Hämeen seuduilla, missä suvun juuret ovat.

Sukuseuran vuosikokouksen jälkeen aloitimme iltaohjelman laulamalla yhdessä. Sitten seurasimme Kajaanin kaupunginteatterin emeritus-näyttelijän Vesa Kaikkosen esittämää monologia. Se elävöitti koskettavalla tavalla kirjailija Veikko Huovisen luoman Konsta Pylkkäsen ajatuksia ihmiselon suurista kysymyksistä oman ikääntymisensä kynnyksellä. Sen jälkeen siirryimme Kainuun Opiston emäntien kattamaan illallispöytänsä. Saimme nauttia monipuolisen ja maittavan kainuulaiseen lähi-ruokaan perustuvan murealihaisen aterian tuoreine salaatteineen, vihanneksineen ja lähitilalta vastaanostettuine perunoineen. Illallisen lomassa kuulumme elävää musiikkia ja yksinlaulua mukana olleiden musiikin taitajien esittämänä. Ilta-auringon hämyyn värittäessä jo maisemaa siirtyi melkoinen joukko meistä Opiston pihapiirin pirttiin laulamaan ja jatkamaan juhlaa yhteisten muistojen ja jutustelun merkeissä.

Aurinkoinen aamu lupasi sopivan lämmintä sunnuntaipäivää, kun suuntasimme entisen sukujuhla-perinteemme mukaisesti Paltamon kirkkoon. Jäljellä oleva 30- päinen ryhmämme siirtyi sieltä Vaarankylän kylätalon saliin nauttimaan lounaspöydän antimista ja iltapäiväohjelmasta pihamaalla isäntäväkemme Väisäsen pariskunnan johdattamana. Matkalla Vaarankylään pysähdyimme Kainuun asutuksen muistomerkillä. Sen paikalta avautuva avara näky kohti alla siintävää Oulujärveä antoi oivan näytteen Kainuulle tyypillisistä maisemista sankkoine metsineen, vaaranrinteinen ja järvivetten ylle hiipuvine horisontteineen. Pihapiirin leikkimielinen kisailu paljasti, että joukossamme oli monta tikanheiton ja mölkyn taitajaa, mutta hauskaa ja yrittämisen intoa oli paljon myös perustason tunareillakin. Seurustelukodan tulisijan ympärillä oli itse kullakin tilaisuus maistaa itse paistamiaan, tuoreita jättiliettuja ja juoda lähtökahvit.

Sukujuhlamme Kainuun Opiston suojissa on siirtymässä pian muistojen joukkoon. Itse kukin voi palata niihin ottamiensa valokuvien välityksellä ja pitämällä muutoinkin yhteyttä tilaisuudessa tapaamiinsa tuttuihin ja ystäviin. Jotta yhteydenpito jatkossa ei jäisi vain nykyajan välinein tapahtuvaksi some- ja facebook- viestittelyksi, vuosikokous päätti, että tapaamme seuraavan kerran kasvotusten sukuseuramme 50- vuotisjuhlassa kesällä 2023.

Tämä päätös ja sitä edeltänyt keskustelu sukuseuran tulevaisuudesta ja toiminnan kehittämisestä olivat rohkaiseva näyte siitä, että sukuseuran toimintaa halutaan jatkaa. Hallituksen piirissä valmisteltu alustava ehdotus toiminnan kehittämisen suunnasta sai useita kannatuspuheenvuoroja. Myönteisestä ja kannustavasta asenteesta toiminnan jatkamiseen kertoi myös se, että jäsenten vuosikokous onnistui helposti nimeämään yhteyshenkilöt valmistelemaan yksityiskohtaisen ehdotuksen Seuramme tulevan toiminnan organisoimiseksi seuraavaan jäsenten kokoontumiseen mennessä.

Ylle kirjaamani hyvät muistot tämänkertaisesta sukujuhlasta ja jäsenten kokouksen päätöksistä jäävät mieleeni myös syystä, että minun on aika jättää viralliset tehtävät Seuran hallituksessa nuoremmille. Siitä huolimatta tulen edelleen seuraamaan Seuran toiminnan kehittymistä ja kertomaan uusista sukumme historiaa koskevista tutkimuslöydöistä, kun sellaisia tietooni tulee.

Lopuksi haluan kiittää monista pysyvistä muistoista ja yhteistyöstä sukuseuramme jäseniä, joista monet luen myös ystäviini. Ilman teidän kannustustanne olisi kiinnostukseni sukumme historiaan varmaan kestänyt huomattavasti lyhyemmän ajan.

Sukuseuramme aktivisteille ja ystävilleni kuuluu myös lämmin kiitokseni minut täysin yllättäneestä huomionosoituksesta, kun harrastukseni johdosta sain Paltamon sukujuhlassa vastaanottaa Suomen Sukututkimusseuran myöntämän Suomalaisen Sukututkimuksen Ansio- mitalin.

Kuva: Pekka Hynninen